

gende Lønningslove vedtages, tager man fejl, man skal nok faa at se, at andre ville komme og sige: nu have de faaet Lønningsforhøjelse paa Postvæsenet og Telegrafvæsenet, nu maa vi ogsaa have vore Lønninger satte op. Jeg tror, at vi komme til at tage dette Forhold ved Hornene og virkelig se at komme til et konstant Standpunkt.

Meyer: Jeg ønsker blot i Anledning af en Samtale, jeg har haft med nogle Postbude i Gaar, at gøre nogle faa Bemærkninger til, hvad jeg allerede har sagt. Det blev i denne Samtale oplyst for mig, at af Landpostbudene i Charlottenlund, Hellerup og Klampenborg, ca. 30 i Antal, ville, saa vidt det kan skønnes, 8 faa Statsansættelse, medens de andre derimod ville blive staaende ved de nuværende Forhold. Disse andre, som have 925 Kr. aarlig, ville efter Forslaget, som det nu lyder i § 19, komme ned paa 750 Kr., uden at man er i Stand til at se, om de faa Huslejegodtgørelse, ca. 100 Kr. I hvert Tilfælde ville de komme ned paa en Mindreindtægt af 75 Kr., og hvis Huslejegodtgørelsen sættes ned til 72 Kr., der ellers er gældende i Lovforslaget, vil deres aarlige Tab blive 98 Kr. Det er dog vel neppe Meningen, at disse Folks Kaar skulle blive daarligere, end de ere, og jeg antager derfor, at der paa dette Omraade maatte kunne raades Bod paa de Fejl, der mulig saaledes have indsneget sig i Lovforslaget. — Endvidere skal jeg tillade mig at nævne, at det Alderstillæg, der ellers er tilstaaet Landpostbudene, nu er 48 Kr. uanset, hvor lang Budtjeneste de have, medens der derimod, saaledes som Forslaget foreligger, vil være tre Skalaer, nemlig paa 24, 36 og 48 Kr. Det vil imidlertid betyde, at de, der ikke have en lang Budgang, ville lide et Tab, hvis det foreliggende Forslag gennemføres. Jeg vil til Slutning nævne, at man over for disse Landpostbude har nogen Grund til at forlange, at man gør visse Indrømmelser, fordi de ellers vilde blive de Folk paa Postlønningslovens Omraade, der ville være uheldigst stillede; de ville slet ikke faa nogen Fordel af Lovforslaget, som det foreligger. Det forekommer mig, at de have Grund til at ønske, at der bliver taget et saadant Hensyn til dem, fordi man ofte betror Landpostbudene adskillige Ting af megen Værdi, f. Eks. Pengesager, som de i langt højere Grad maa besørge end Postbudene i Byerne. De have deres Besværligheder af daarlige Veje, de have Ekstraarbejde med at besørge Kvitteringer bragte

ud fra Postkontorerne til Avisholderne, saa at Landpostbudene nok maatte kunne gøre Regning paa, at man fra Tingets ærede Medlemmers Side vilde vise dem noget mere Hensyn, end der synes, at der er vist her.

Finansministeren (C. Hage): Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger blot henvise til § 17 i Postlønningsloven, hvor der staar: „For saa vidt nogen Embeds- eller Bestillingsmand efter nærværende Lov i Lønning samt Honorar maatte faa mindre end den Lønning m. v., vedkommende for Tiden oppebærer af Statskassen, vil Forskellen være at udbetale ham som personligt Tillæg.“

Meyer: Det er ikke undgaet min Opmærksomhed, at der findes en § 17, der udtaler det, som den højtærede Minister nys nævnede, men jeg har ikke skønnet rettere, end at Landpostbudene ikke blive betragtede som Bestillingsmænd. Hvis det er Tilfældet, vil jeg indrømme, at Landpostbudene ikke ifølge Lovforslaget blive uheldigere stillede, men jeg kunde sætte megen Pris paa, at de bleve heldigere stillede.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Guldbrandsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Postvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4171 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

C. Rasmussen: Ja, jeg havde ikke tænkt mig at skulle tage Ordet under Behandlingen af de her foreliggende Lovfor-